

Serrallonga de Baix

Alpens

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament A 1.500 metres de la carretera BP-4654, punt quilomètric 19'100

Coordenades:

Latitud: 42.1372
Longitud: 2.07687
UTM Est (X): 423713
UTM Nord (Y): 4665422

Classificació

Número de fitxa 08004 - 12
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Presenta la teulada en mal estat de conservació.
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes subsidiàries de planejament, Alpens 1996
Número inventari Sí, IPA. 22458
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00006
Autoria de la fitxa Marta Homs i Jordi Compte
Data de registre de la fitxa: dt., 04/07/2006 - 02:00

Descripció

Serrallonga de Baix està situada a 140 metres al sud-est de Sant Pere de Serrallonga a la vessant de la solana de Serrallonga de Baix.

És una masia de mitjanes dimensions assentada en un desnivell del terreny, de planta rectangular, composta per planta baixa, primer pis i golfes. Té teulada de doble vessant amb aigües a la façana principal. Els murs són de maçoneria de pedra irregular amb poc morter, i presenta cantonades diferenciades amb carreus treballats.

La façana principal, orientada a l'oest, està ordenada simètricament presentant tres obertures per planta. A la planta baixa domina el portal amb brancals i arc de mig punt emmarcats amb maó. Sobre el portal, en una gran pedra a mode d'arc de descàrrega hi ha la inscripció: FRANco MORRA / 1870. Flanquejant la porta hi ha dues finestres de petites dimensions a mode d'espitllera. Al primer pis hi ha tres finestres coronades amb llinda de fusta, essent la central de majors dimensions. Seguint la mateixa ordenació, a les golfes, s'hi obren tres finestres també coronades amb llinda de fusta.

La façana sud presenta un eix vertical amb ordenació simètrica d'una finestra per planta. A la planta baixa hi ha una petita finestra a mode d'espitllera, les dues finestres de les altres plantes estan coronades amb llinda de fusta, essent la del primer pis de majors dimensions.

La façana oest presenta una estructura annexada, de pedra i amb teulada a una sola vessant. S'hi obren dues finestres, una al primer pis i l'altra a les golfes, la qual està emmarcada amb pedra treballada.

La façana nord presenta sols els nivells de primer pis i golfes a causa del desnivell en la que es troba assentada. A la part dreta de la façana s'hi annexa una petita estructura de pedra de teulada a una sola vessant. Al centre s'hi obren una porta al primer pis, i una finestra a les golfes, ambdues coronades amb llinda de fusta.

A pocs metres de la façana oest hi ha una estructura d'ús agropecuari construïda parcialment amb pedra i obra. Al voltant de la casa s'hi observen diverses estructures de pedra en estat de ruïna.

Observacions:

De la casa en surt un sinuós caminet que condueix a l'església de Sant Pere de Serrallonga. A la seva part última es troba empedrat.

Història

La masia de Villa Longa, topònim que es va substituir posteriorment pel de Serrallonga, apareix ja citat al 939, uns anys abans que es consagrés l'església de Sant Pere de Serrallonga, inicialment coneguda com Sant Pere de Vilallonga.

La masia de Serrallonga de Baix és mencionada en plena època medieval, l'any 1190. Apareix documentada en el fogatge de 1497 formant part de la "Parròquia de Sanct Pere de Serrallonga", dins la Col·lecta de Ripoll.

Torna a aparèixer documentada en el llibre de consuetudina de 1638 on es reflecteix un llistat de les cases o famílies que en aquell moment hi havia al poble i al terme parroquial. La construcció actual, però, correspon a una edificació del segle XIX.

Bibliografia

AADD, Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Osona i Ripollès. Enciclopèdia Catalana, 1993.
IGLÉSIES, J, El fogatge de 1497. Estudi i transcripció, FSVC Dalmau, Barcelona, 1992.
Inventari del Patrimoni Arquitectònic d'Alpens, Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat a l'abril de 2006.
PLANES, J.A, Alpens. Una història del Lluçanès: pagesos, paraires i carlins, Ajuntament d'Alpens, 1999.

